

[Niels Helveg Petersen.]

ligt at give myndighederne en vis tid til at gennemføre den nødvendige planlægning for jords inddragelse til bymæssige formål, og det er dette, den 4-årige rentefritagelse tager sigte på at imødekomme.

Lovforslaget indeholder videre en bestemmelse om, at ejerne kan stille krav om, at kommunen skal overtage ejendommen til slutværdien, til den nye vurdering i byzone. Jeg finder denne bestemmelse rimelig. Jeg ser meget vel, at der herigennem kan tænkes at blive stillet krav til kommunens kasse af måske endda betydelig størrelsesorden, men på den anden side tror jeg, det er rimeligt, at det offentlige erkender sit ansvar for sine egne vurderinger, som man i øvrigt lægger til grund ved ejendomsbeskatning og andet, og derfor kan jeg erklære mig tilfreds med den bestemmelse.

Der vil i udvalget — og det takker jeg for at allerede finansministeren selv har fremhævet — være god anledning til at drøfte adskillige enkeltheder i dette lovforslag, og det vil være naturligt, at udvalget får stillet til rådighed beregninger, der viser, hvorledes frigørelsesafgiften vil virke i konkrete praktiske tilfælde. Jeg forstod, at den socialdemokratiske ordfører fandt lovforslaget egnet til videre forhandlinger. Jeg ville godt gå et skridt videre og sige, at jeg finder lovforslaget er et overordentlig velegnet grundlag for udvalgets videre forhandlinger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale en hurtig og velvillig behandling af de fremsatte lovforslag, både forslaget om frigørelsesafgift og de to konsekvensforslag.

Gert Petersen: Jeg skal først gøre nogle konkrete bemærkninger vedrørende problemer, som der forekommer os fra socialistisk folkeparti at være i lovforslaget, og derefter anstille nogle mere principielle betragtninger.

Først og fremmest hæfter vi os ved finansieringsproblemet, netop det spørgsmål, som den forrige ordfører behandlede til allersidst, spørgsmålet om kommunernes pligt til under visse omstændigheder at overtage jorden. Det er noget, som vi i og for sig har ganske megen sympati for, men dog nærer betænkeligheder ved, sådan som det her er udformet. Man ser af bemærkningerne til lovforslaget, at den fg. finansminister også

selv nærer nogle af disse betænkeligheder. Man læser således — jeg citerer:

„Købepligten kan indebære, at en kommune tvinges til at overtage ejendomme uden hensyn til foreneligheden med kommunens økonomiske planlægning og jordpolitiske målsætning. Næppe alle kommuner vil selv kunne magte finansieringen af tvangskøbene.“

Så henvises der til den fond, som her har givet anledning til forskellige bemærkninger, og man skriver meget ærligt:

„Det er dog uvist, om fondsmidlerne vil være tilstrækkelige til at dække kommunernes lånebehov, og anden form for bistand til kommunerne kan derfor blive påkrævet.“

Det kunne være ganske interessant at høre, hvad det er for en anden form, i betragtning af, at der findes en bolig- og byggefond, som netop har som et af sine formål at hjælpe kommunerne med jordkøb. Men denne bolig- og byggefond, som — da den blev undfanget ved et forlig mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti — var forudset at være oppe på en højde af 1/2 milliard kr. i indeværende finansår, er jo skåret ned til, så vidt jeg husker, noget under 150 mill. kr. om året, og at dømme efter det overslag, regeringen er kommet med for de kommende finansår, er der ingen udsigt til, at boligfonden sættes i vejret. Man kunne nok ønske sig at få lidt nærmere belyst, hvordan man vil skaffe midler til denne lovgivning, og jeg må måske have lov til at sige også andre af de love, som hører med her i jordlovskomplekset.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt fonden skal administreres af amtskommunerne eller ikke. Jeg deler de betænkeligheder over for forslaget, som er blevet fremført heroppefra, men det er vel under alle omstændigheder noget af det, vi kan se på i udvalget. Der må man naturligvis også regne meget nøje på procenterne. Hvad indebærer de? Hvordan er de i forhold til den nuværende situation? osv. Og vi må — det er jo i hvert fald tilfredsstillende, at det er der også lagt op til i finansministerens fremsættelsestale — se på spørgsmålet om anvendelse af bondegårdsreglen i byzonerne. Jeg vil sige for SF's vedkommende, at vi på forhånd stiller os yderst skeptisk, yderst skeptisk over for denne tanke.